

De genezing van de kromgebogen vrouw

door: Peter Cuijpers

Lucas 13:10-17

De geschiedenis van de kromgebogen vrouw vinden we alleen in het evangelie van Lucas. Voor de laatste keer in dit evangelie leerde de Heer Jezus in een van de synagogen. Terwijl Hij bezig was te leren, viel zijn oog op een vrouw die kromgebogen was en zichzelf niet kon oprichten. De Heer ontfermde zich over haar en genas haar. Dit alles speelde zich af op de sabbat en zorgde voor de nodige onrust in de synagoge.

De invloed van demonen

Welke invloed hebben demonen op mensen?

Er zijn allerlei opvattingen over demonie (bezetenheid) en bevrijdingspastoraat. Soms lijkt het wel een modeverschijnsel, want bevrijdingspastoraat was tot voor kort helemaal 'in'. In de christelijke zielszorg werd zo'n beetje alles op demonische beïnvloeding geschoven. Had iemand te kampen met jaloezie, dan

was dat het gevolg van *een geest* (lees: *demon*) van jaloezie. Seksverslaafd? Een geest van onreinheid. Ziek? Een geest van ziekte. Verbitterd? Een geest van verbittering. Leugen? Een geest van leugen. Enzovoort. De werken van het vlees (vgl. Gal. 5:19-21) worden dan toegeschreven aan een boze geest. Het is op die manier geen kwestie meer van 'belijden van zonden', maar van 'bevrijden'. Men slaat hierin soms volledig door. Toch moeten we uitkijken dat we het kind niet met het badwater weggooien. Als we beweren dat demonische beïnvloeding in onze dagen niet meer voorkomt, hebben we het mis. De geschiedenis van de kromgebogen vrouw is daarom heel leerzaam.

De ziekte van de vrouw

De vrouw was achttien jaar ziek. Waarom wordt dit getal genoemd? Het laat zien dat Jezus geen jaar vergeten was. Hij kende haar verdriet, en wist precies hoelang zij 'gekromd' door het leven was gegaan. Laat dit ons tot troost zijn: wij vergieten geen tranen die Hij niet ziet en waar Hij geen weet van heeft. Anderzijds heeft dit getal een symbolische betekenis. Achttien (= 3 maal 6) spreekt van het kwaad in zijn hoogste vorm (vgl. Openb. 13:18). De diagnose die Heer bij de vrouw stelde, was *een geest van ziekte of zwakheid* (vs. 11). Haar ziekte had dus een geestelijke achtergrond. De satan had haar ziek gemaakt (vs. 16).

Niet elke ziekte heeft een geestelijke achtergrond. Dit zien we heel duidelijk in de geschiedenis van de blindgeborene (Joh. 9:1vv). De discipelen zochten de oorzaak van zijn blindheid in 'zonden': "*Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren werd.*" Zij hadden hun conclusie al getrokken; voor hen stond het vast dat zijn blindheid een gevolg van zonde was. Ze wilden alleen graag weten *wie* er nu gezondigd had: zichzelf of zijn ouders? "*Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders; maar de werken van God moeten in hem worden geopenbaard.*" Zijn blindheid was dus geen straf van God, omdat hijzelf gezondigd had. Laat staan dat hij gestraft werd voor de zonden van zijn ouders!

Ook in de geschiedenis van de Galileeërs die door Pilatus waren vermoord, en de toren in Siloam die

omviel en achttien mensen doodde (Luc. 13:1-5), maakt de Heer duidelijk dat we niet al te voorbarig conclusies moeten trekken. Achter elke ramp of vreselijke gebeurtenis moeten we dan ook niet meteen een geestelijke oorzaak zoeken. In beide gebeurtenissen was er geen causaal verband. Dit had niets te maken met zonde of schuld, waardoor mensen door God gestraft werden. Er zijn echter wel degelijk ziekten of gebeurtenissen die een geestelijke oorzaak hebben.

Was de vrouw bezeten?

Als er sprake is van demonische beïnvloeding, wordt er al heel snel geroepen dat iemand ‘bezeten’ is. Wat is bezetenheid? Bezetenheid of demonie wil zeggen dat één of meerdere demonen ‘bezet’ hebben genomen van iemands lichaam en persoonlijkheid. In dat geval heeft de demon controle over het doen of laten van die persoon. In Lucas 8:26vv. is spraken van iemand die bezeten is door meerdere demonen. Waardoor werd deze man gekenmerkt?

- Hij had sinds geruime tijd geen kleding aangetrokken. Iemand die ‘goed’ bij zijn verstand is (vgl. vs. 35b) doet dit niet. *Een ‘onreine’ wandel.*
- Hij woonde niet in een huis, maar verbleef in de graven. *Zich thuis voelen op ‘onreine’ plaatsen.*
- Hij schreeuwde het uit toen Hij Jezus zag. “Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God.” *Angst en minachting voor de Heer Jezus.*
- Hij brak de ketenen en banden stuk waarmee men hem geboeid had. *Bovenmenselijke kracht.* Niet met menselijke middelen te bedwingen.
- Hij werd door de demon ‘gedreven’. *Dwangmatig gedrag.* Geen controle over jezelf hebben. Iets ‘moeten’ doen, of ergens naartoe ‘moeten’ gaan enz.
- Vernietigingsdrang.* In Marcus 5:5 staat dat hij zichzelf met stenen sloeg. De demonen zorgden ervoor dat de kudde varkens zich van de steilte stortte en verdrinkte. *Zelfverminking of zelfmoord.*

Dit zijn allemaal kenmerken van iemand die ‘bezeten’ is. Zover wij kunnen beoordelen was hiervan niets te zien bij deze vrouw. Geen van de bovengenoemde kenmerken kon op haar worden toegepast. Toch was zij achttien jaar door de satan gebonden.

Gebondenheid

Gebondenheid door de boze is iets anders dan *bezetenheid*. Bezetenheid (demonie) komt ook nu nog voor, echter *niet* bij gelovigen! Nergens komen we in

de Bijbel tegen dat bij opnieuw geboren christenen later nog eens demonen uitgedreven moeten worden. Een gelovige, in wie Gods Geest woning heeft gemaakt, kan niet bezeten zijn. De Heilige Geest deelt zijn tempel, het lichaam van een gelovige, niet met boze geesten. Gelovigen kunnen wél ‘gebonden’ zijn. Onbeleden zonden, verkeerde gewoonten en denkpatronen zijn hiervan de oorzaak, en kunnen iemand ‘binden’ aan het kwaad. Over de oorzaak van de ‘gebondenheid’ van deze vrouw wordt ons niets meegedeeld. Alleen de Heer Jezus kende hiervan de oorzaak. De naam die de medische wetenschap voor deze aandoening heeft, is ‘spondylitis ankylopoetica’, ook wel de ziekte van Bechterew genoemd. Zodra men een ziekte kan diagnosticeren en benoemen, wordt niet meer naar een eventuele geestelijke oorzaak ervan gezocht. Het is een puur lichamelijke kwestie. De ‘patiënt’ krijgt de handen vol medicijnen gestopt en als een operatie niet meer helpt, moet hij er maar mee leren leven. Zo verging het ook deze vrouw. Al die jaren had niemand in de gaten dat haar kromheid veroorzaakt werd door de satan.

Er zijn tal van kerken en gemeenten waar men niet gelooft in demonische beïnvloeding. Ja, men gelooft er misschien nog wel in, maar houdt het voor uitgesloten dat in hun eigen midden wel eens iemand ‘gebonden’ zou kunnen zijn. In deze gemeenten zal men dan ook zelden of nooit iets horen over genezing van gebonden mensen. Eigenlijk een trieste zaak. Het is te vergelijken met de synagoge die deze vrouw jaar in jaar uit bezocht: geen onderscheidingsvermogen, geen geloof, geen hulp, geen hoop! Totdat de Heer Jezus op een dag de synagoge bezocht en haar zag.

De genezing

De Heer Jezus zag deze vrouw, en Hij stond niet toe dat de satan haar nog één minuut langer in zijn banden gevangen hield. Het initiatief om haar te genezen ging van Hem uit, de vrouw had nergens om gevraagd. En de Heer vroeg ook niets van haar! Geen bijzonder geloof, of wat dan ook. Soms vraagt de Heer Jezus van iemand geloof, maar niet altijd (vgl. Luc. 8:48). “*Hij riep haar bij zich en zei tot haar: Vrouw, u bent verlost van uw ziekte. En Hij legde haar de handen op en onmiddellijk richtte zij zich op en verheerlijkte God*” (vs. 12-13). Op het moment dat Hij deze vrouw in het vizier kreeg, onderbrak Hij Zijn onderwijs en ontfermde Hij Zich over haar. Het zielenheil van mensen heeft bij Hem altijd voorrang. Deze vrouw, die een dochter van Abraham was (een gelovige), moest van de band van de satan losgemaakt worden (vs. 16).

Dit was voor Hem prioriteit nummer één. Het feit dat de Heer haar de handen oplegde, maakt nog eens duidelijk dat hier geen sprake was van bezetenheid¹. De Heer heeft bij bezetenen nooit de handen opgelegd. Het ‘losmaken’ van de vrouw werd door de Heer Jezus vergeleken met het losmaken van een os of ezel van de

kribbe (vs. 15). Het was niet alleen een daad van ontferming, maar ook een bewijs dat het Koninkrijk van God tot hen was gekomen (vgl. Matt. 12:28). Nadat de Heer haar de handen had opgelegd, richtte zij zich onmiddellijk op en verheerlijkte God (vs. 13).

Op het moment dat de Heer Jezus iemand vrijmaakt uit de slavernij van de satan en de zonde, is hij ook werkelijk vrij (vgl. Joh. 8:31-36). Deze bevrijding heeft niets met het bevrijdingspastoraat te maken, dat we vandaag om ons heen zien. In de naam van Jezus worden demonen bevolen iemand los te laten. Dit werkt misschien bij ongelovigen die ‘bezeten’ zijn; maar gelovigen die ‘gebonden’ zijn, worden bevrijd door de waarheid (Joh. 8:32). De Heer zegt: “*maakt niet van u op de sabbatdag zijn os of ezel van de kribbe los, leidt hem weg en geeft hem te drinken?*” (vs. 15).

Het ‘losmaken’ gaat gepaard met *leiden* en *te drinken geven*. Wat heeft dit ons te zeggen wanneer we het over bevrijdingspastoraat hebben? Als we ons met een gelovige bezighouden die occult belast is, moeten we hem:

- a. *Losmaken*. Hoe? De oorzaken van zijn/haar gebondenheid boven water halen. Zijn er zonden in het spel? Dan moeten die beleden worden. Dat dit alles niet zonder gebed kan, zal duidelijk zijn!
- b. *Leiden*. We zouden ook kunnen zeggen: iemand *begeleiden*. Satan is een slechte verliezer, hij zal zijn prooi niet zonder slag of stoot prijsgeven. Intensieve begeleiding is dan ook noodzakelijk.
- c. *Te drinken geven*. Onder het leiden of begeleiden neemt het ‘te drinken geven’ een belangrijke plaats in. *We leiden iemand naar het water*. Het water spreekt van het Woord van God (zie o.a. Ef. 5:26; Tit. 3:5). We kunnen iemand vanuit de Bijbel leren wat vergeving van zonde inhoudt; wat het betekent om gerechtvaardigd te zijn; hoe onze positie is ten opzichte van de wet, etc. We kunnen dit vergelijken met de ‘bevrijding’ van het volk Israël uit Egypte. Pas toen het volk zag (toen het geleerd had), welk een machtige daad de HERE tegen Egypte gedaan had, begon het de HERE te zingen (Ex. 14:31; 15:1). Zoals de HERE het volk Israël verlost had uit de macht der Egyptenaren (Ex. 14:30), heeft God ons verlost uit de macht van de duivel. Als we ‘zien’ dat de Egyptenaren (Satan en zijn boze machten) dood op de oever van de zee liggen (er bleef er niet één over, Ex. 14:28;30), hoeven we ze ook niet meer te vrezen. Als God voor ons is, wie zou tegen ons zijn? (Rom. 8:31).

Satan wordt de aanklager van de broeders genoemd (Openb. 12:10). Hij is voortdurend bezig om ons aan te klagen. En het liefste wil hij, dat we onze blik van de

Heer Jezus afwenden en naar onszelf kijken. Als hem dat lukt, zullen we net zoals deze vrouw meer en meer ‘gekromd’ door het leven gaan. Niet meer in staat om onszelf op te richten (vgl. Rom. 7:7-26).

De reactie van de aanwezigen

De overste van de synagoge nam het de Heer Jezus erg kwalijk dat Hij op de sabbat genas. In plaats dat hij zijn ongenoegen rechtstreeks kenbaar maakte bij de Heer, richtte hij zich tot de menigte: “*Er zijn zes dagen waarop men moet werken; komt u dan op die dagen laten genezen en niet op de sabbatdag*” (vs. 14).

Hij nam het de Heer Jezus niet kwalijk dat Hij genas, maar dat Hij op de sabbatdag genas. Hij viel de Heer Jezus in de rug aan, doordat hij zich tot de menigte richtte. Hij meende de Heer de les te moeten lezen door over de hoofden van de menigte heen een vermaning tot Hem te richten. De Heer reageerde hier echter op en noemde hem en zijn soortgenoten *huichelaars* (vs. 15). Ze hadden er geen enkele moeite mee op de sabbat hun os of ezel los te maken en naar de drinkplaats te leiden. Hier ging het niet om een dier maar om een mens, nog wel een dochter van Abraham. Wat bezielde hen? Zagen ze niet hoe huichelachtig, egoïstisch en onbarmhartig ze waren? “*De sabbat is gemaakt voor de mens, en niet de mens om de sabbat*” (Marc. 2:27). De woorden van de Heer misten hun uitwerking niet: “*En toen Hij dit zei, werden al zijn tegenstanders beschaamd, en de hele menigte verblijdde zich over al de heerlijke dingen die door Hem gebeurden*” (vs. 17).

Op de dag dat de Heer Jezus deze synagoge bezocht, gebeurden er ‘heerlijke dingen’. Een vrouw, een dochter van Abraham, die de satan achttien jaar lang had gebonden, werd door Hem bevrijd en genezen. Nadat de vrouw zich had opgericht, begon ze God spontaan te verheerlijken. Maar deze spontane lofprijzing werd verhinderd door de overste van de synagoge. Voor hem was maar één ding belangrijk: het was sabbat, en de dienst moest ordelijk verlopen. Een genezing in zijn synagoge kon hij niet toestaan. In een mum van tijd speelde hij het klaar een einde te maken aan een sfeer van vreugde en lofprijzing. Zijn kille vermanende woorden moeten een ijzige stilte hebben veroorzaakt in de synagoge. De Heer was echter aanwezig. Hij doorbrak de stilte door de overste en zijn soortgenoten op hun nummer te zetten. Het waren huichelaars. Terecht bogen ze beschaamd het hoofd en keerde de blijdschap terug bij de menigte. Ik vraag me één ding bezorgd af: Hoe zou de dienst de volgende sabbatdag zijn verlopen?

ⁱ De NBV heeft vers 11 als volgt vertaald: “Er was daar ook een vrouw die al achttien jaar **bezeten** was door een geest die haar ziek maakte.” Dit toont weer eens aan hoe onbetrouwbaar de NBV vertaling is. Zie ook het artikel van G.H. Kramer over de NBV vertaling <http://www.oudesporen.nl/Download/OS0848.pdf>

Oude Sporen 2009

